

[Indenrigsministeren.]

overvejet Virkningerne af en Lovændring, og i hvert Fald bør man, før noget saadant sker, forhandle med de kommunale Organisationer og høre, hvilke Synspunkter der raader hos de Mennesker, der har med det praktiske Ligningsarbejde at gøre. Det vilde maaske ogsaa være rimeligere at tage et saadant principielt Spørgsmaal op i Skattekommissionen end at løse det ved Lovgivning paa et begrænset Omraade, saaledes som vi her er inde paa.

Det samme maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard med Hensyn til Beskatningen af Brugsforeningerne. Dette Spørgsmaal er efterhaanden blevet det centrale i omtrent alle Skattediskussioner, og det svarer Spørgsmaalets Betydning slet ikke til, for rent økonomisk er det forholdsvis betydningsløst for Kommunerne, og jeg tror ogsaa, at den Diskussion, der føres, i høj Grad er præget af Agitation og i mindre Grad har et sagligt Udspring.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at hvis jeg ikke vilde stille Forslag, saa vilde hans Parti gøre det. Det kan jeg ikke tro, det ærede Medlem mener alvorligt. Et Spørgsmaal som dette kan under de nuværende Forhold, med det Samarbejde, der er mellem Partiernes, ikke ordnes ved, at det rejses som af det ærede Medlem antydet; det maa ske ved Forhandling, som alle Spørgsmaal ordnes ved Forhandling i disse Aar. Der er ogsaa en Grund til, nemlig at det er vanskeligt at tage dette Spørgsmaal op i Forbindelse med en Lovgivning, der haster, saaledes som Bestemmelserne om Børnefradragene gør. Jeg har slet ikke afvist at drøfte Spørgsmaalet om Brugsforeningers Beskatning sammen med den kommunale Beskatning med Udgangspunkt i den Beskatning, der nu for Brugsforeningernes Vedkommende er gennemført til Staten, men jeg har ikke ment, at Sagen var moden paa nuværende Tidspunkt til at tages op i Forbindelse med Spørgsmaal om Børnefradrag, og jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han ikke rejser Spørgsmaal, som fører til, at de Ting, som vi er enige om, og som det haster at faa gennemført, ikke kan blive gennemført paa dette Tidspunkt.

Jeg er, som jeg ogsaa ved anden Lejlighed har sagt, rede til at drøfte Spørgsmaalet om Brugsforeningernes Beskatning til Kommunerne, men det er Tiden ikke moden til nu, og derfor maa jeg henstille, at man nu søger at gennemføre, hvad der i disse Lovforslag indeholdes af Ting, som alle er enige om, og at vi saa søger ved anden

Lejlighed at finde et Grundlag for en Ordning af dette Spørgsmaal, hvilket ikke skulde være umuligt; men Spørgsmaalet er endnu ikke tilstrækkeligt undersøgt til, at jeg er i Stand til paa nuværende Tidspunkt at stille et Forslag, som jeg kan gaa ud fra kan samle Tilslutning fra alle Sider.

Korsgaard: Ja, det blev desværre kun til fagre Ord fra den højtærede Minister. Realiteter var der meget lidt af. Naar den højtærede Minister kalder paa, at vi ikke maa foretage os noget, som der ikke er Enighed om, maa jeg sige, at saa maa man ogsaa passe paa, at man ikke belaster Enigheden for stærkt; og det er det, man efter min Mening gør ved en Tale som den, den højtærede Indenrigsminister holdt, hvori han fortalte os, at det Spørgsmaal nærmest hørte hjemme i Skattekommissionen. Brugsforeningsbeskatningen til Staten er ikke gaaet over Skattekommissionen. Vi, der er Medlemmer af Skattekommissionen, er nogenlunde sikre paa, at en Henvisning til denne er at sige, at det kommer maaske, men højst sandsynligt kommer det ikke. Det er ikke tilfredsstillende. Nej, hvis den højtærede Minister ønsker, at vi fra konservativ Side ikke sætter alvorligt ind og i givet Fald stiller Ændringsforslag, maa han vise, at han virkelig vil arbejde med Sagen, saa maa det ikke blive ved Ord. Det, der blev sagt i Dag, var kun Ord. Jeg havde troet Ministeren bedre; jeg haaber ogsaa, at han vil blive bedre, naar han har tænkt lidt nøjere over Tingene, og jeg maa altsaa gentage, at jeg for mit Vedkommende vil gøre, hvad jeg formaar, for nu at faa denne Sag ind i en Realitetsdrøftelse, og ikke lade det blive ved Ord.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen):

Jeg har ikke i Dag henvist Spørgsmaalet om Brugsforeningers Beskatning til Skattekommissionen, selv om det i og for sig var ret rimeligt, om det drøftedes der. Det var med Hensyn til, om Børnefradragene skulde udstrækkes til Børn over 15 Aar, jeg sagde, at dette var et principielt Spørgsmaal, som maaske nærmest kunde drøftes i Skattekommissionen. Jeg har ved tidligere Lejligheder sagt, at jeg mener, at naar man har gennemført Brugsforeningsbeskatningen til Staten paa det Grundlag, som man har, maa man før eller senere tage Spørgsmaalet op, om denne Beskatning ogsaa skal gælde for Kommunen. Men det ærede Medlem ved meget vel, at under de politiske Forhold, vi arbejder under, maa Spørgsmaal, om hvilke der er betydelig principiel Uenighed,